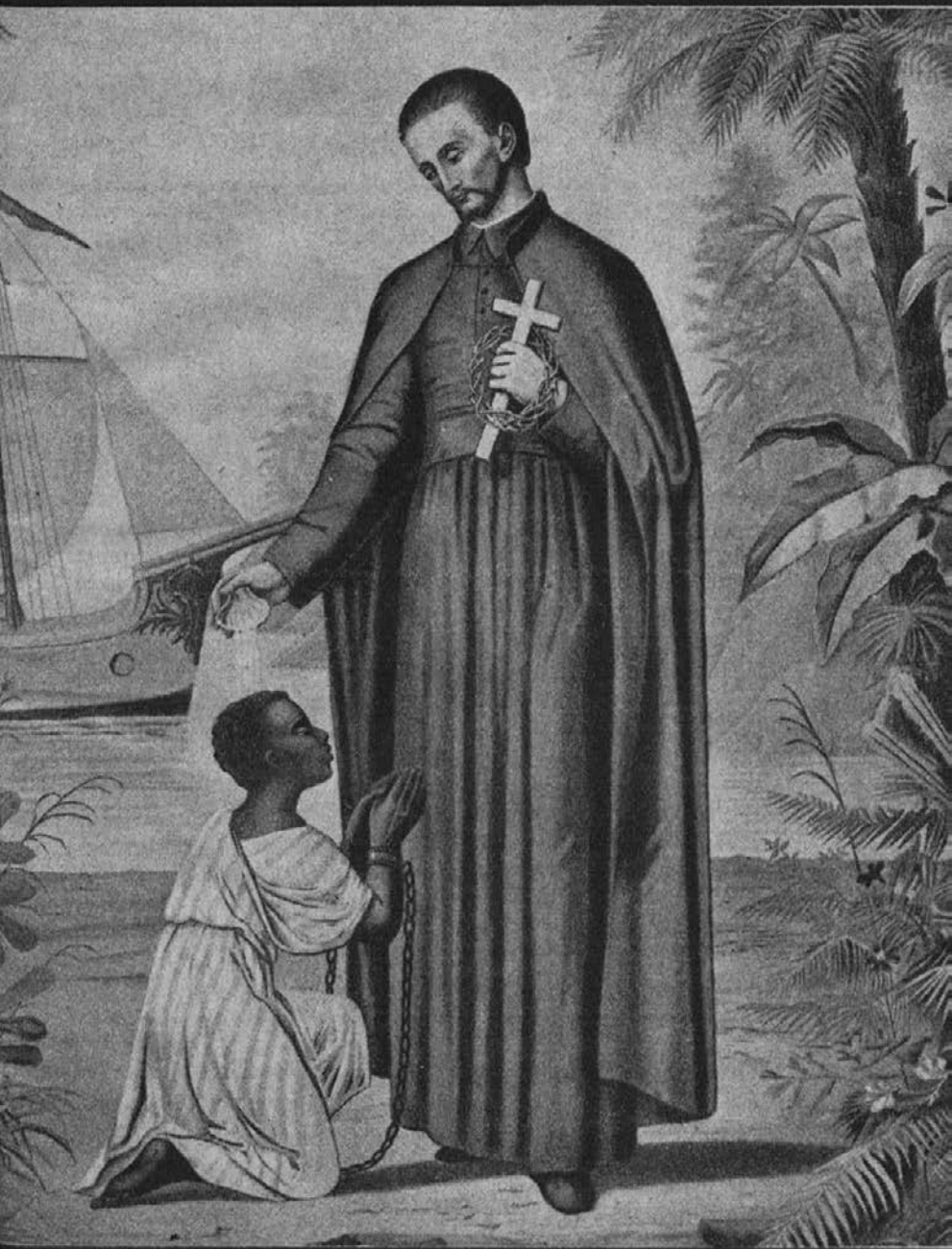

Odmev iz Afrike

Odmev iz Afrike. Katoliški misijonski list v podporo afriških misijonov in oprostitev zamorskih sužnjev. Blagoslovljen po štirih zadnjih papežih. Izdaja ga Družba sv. Petra Klaverja. Izide prvega vsakega meseca.

Milodar za letno naročnino znaša 10 lir.

Milodar naročnika-dobrotnika 20 lir.

Blagovolite naslavljati na: Družba sv. Petra Klaverja, Ljubljana, Metelkova ulica 1. (Ček. štev. 10.887.)

Ali pa: Roma (123), Via dell'Olmata 16. (Ček. štev. 1/1496.)

Po namenu

dobrotnikov Družbe sv. Petra Klaverja in naročnikov »Odmeva iz Afrike« berejo afriški škofje in misijonarji letno

500 svetih maš.

Delo za rešitev duš

Vsakdo lahko postane **podpornik** ali **podpornica** Družbe svetega Petra Klaverja, ki zasleduje najvzvišenejše namene: rešitev duš, spreobrnjenje poganov, odkup ubogih zamorskih sužnjev, širjenje božjega kraljestva v Afriki.

Zato tudi vsi tisti, ki podpirajo to misijonsko družbo na kakršenkoli način, bodisi z molitvijo ali prispevki, postanejo deležni vseh teh zaslug. Deležni postanejo tudi vseh molitev, katere vsak dan opravljajo afriški misijonarji, spreobrnjeni zamorci in Družba sv. Petra Klaverja. Deležni so tudi premmogih odpustkov, katere je sveta Stolica podelila članom Družbe sv. Petra Klaverja.

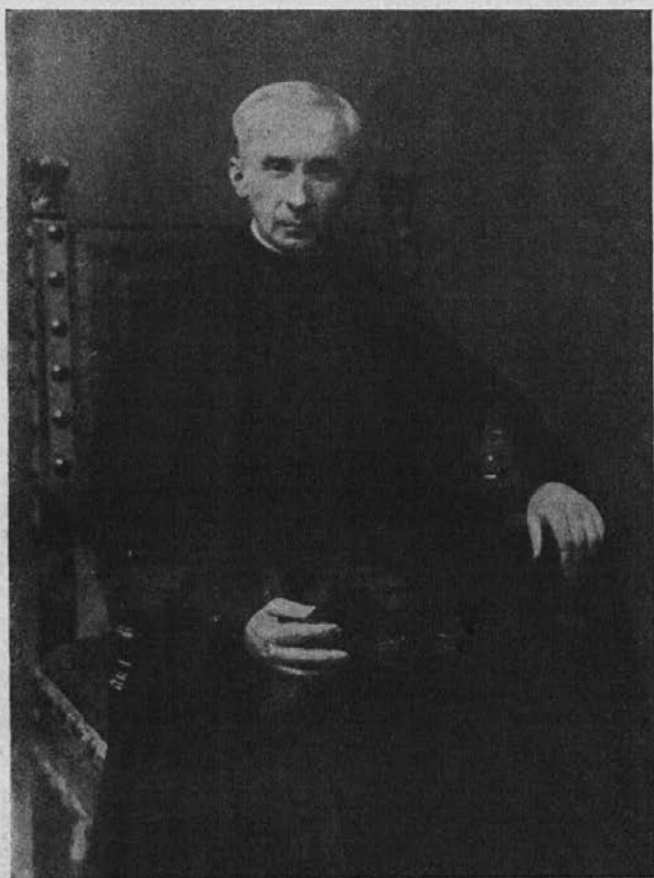
Kaj je treba storiti, da postanem **podpornik**?

Prispevati letno članarino **3 lire**. Prijaviti svoje ime in natančen naslov, istočasno ko se pošlje članarina.

Blagovolite naslavljati na: Družba sv. Petra Klaverja — Ljubljana, Metelkova ulica 1. Ali pa: Roma (123), Via dell'Olmata 16.

Kaj Vam govori »Odmev«? — Ko me preberete, me ne vrzite proč! Dajte me brati tudi svojim znancem, prijateljem in trpečim. S tem storite dobro delo in pomagajte širiti božje kraljestvo na zemlji!

Velečastiti P. Vladimir Ledóchowski

Vrhovni predstojnik Družbe Jezusove.

(Umrli v Rimu 13. decembra 1942)

Bridka izguba velečastitega vrhovnega predstojnika Družbe Jezusove je, to lahko rečemo, družinska žalost tudi naše misijonske Družbe sv. Petra Klaverja. Zato ne moremo drugače, kot da podamo v naslednjem nekaj kratkih črtic iz življenja velikega blagopokojnika ter prosimo naše cenjene čitatelje, da darujejo Bogu svoje pobožne molitve in priprošnje za pokoj njegove blage duše, ako jih morda še potrebuje.

Velečastiti pater Vladimir Ledóchowski, mlajši brat služabnice božje Marije Terezije Ledóchowske, ustanoviteljice naše Klaverjeve družbe, se je rodil 7. oktobra 1866 v Loosderfu (škofija sv. Ipolita) blizu Dunaja, kjer je takrat bivala njegova plemenita poljska rodbina. Vstopil je v družbo Jezusovo 24. septembra 1889 in bil v mašnika posvečen v Krakovu dne 10. junija 1894. Kmalu so mu bile izročene važne službe in vodstvo redovnih hiš poljske provincije. Na praznik Lurške Matere božje 11. februarja 1915 pa je bil izvoljen za vrhovnega predstojnika vsega jezuitskega reda. V tej težki in odgovorni službi je p. Vladimir skoraj 28 let vodil veliko družino sv. Ignacija Lojolskega ter ji dal krasen razmah na vseh poljih katoliškega apostolata.

Da ostanemo v krogu našega lista, naj omenimo, kako iskreno je veliki pokojnik cenil in ljubil misijonsko napravo naše ustanoviteljice Marije Terezije. Z bratsko ljubeznijo, da, z apostolsko gorečnostjo ji je v najtežjih trenutkih stal ob strani ter jo navduševal. Kot njegova sestra, je bil tudi on pravi misijonar, ne da bi bil kdaj sam prestopil misijonsko zemljo. »Z njegovo smrtjo,« tako je javno zatrdil nj. ekselencenca msgr. Celso Constantini, »je zgubila sv. Cerkev velikega misijonarja!« Dejstvo govori: misijoni, katere oskrbujejo očetje Družbe Jezusove v poganskih deželah, so se pod njegovim vodstvom in na njegovo pobudo bujno razcveteli, utrdili in pomnožili na 45. Danes deluje po vsem svetu krog 4000 misijonarjev-jezuitov.

Zlasti za Afriko je imel blagopokojnik posebno skrb. Ko je bil leta 1912 misijon Rodezija — takrat pod imenom apostolska prefektura Zambesi — razdeljen v dva dela, tedaj je bil gornji del Rodezije poverjen jezuitom poljske provincije. In to ne brez male zasluge patra Vladimira Ledóchowskega, ki je bil tedaj tajnik vrhovnega predstojnika in je hotel svoji provinciji poveriti ta težki a mnogo obetajoči del misijonskega polja. Izvoljen za vrhovnega predstojnika je storil vse mogoče za razcvet in razvoj tega misijona; leta 1927 ga je Sveta Kongregacija za širjenje vere povzdignila v samostojno apostolsko prefekturo pod imenom Brocken Hill. — Tudi misijoni na Madagaskarju, ki so že poprej lepo prospevali, so se pod njegovim vodstvom in na prizadevanje njegove apostolske gorečnosti še lepše razcveteli. Tako, da je bilo dušnopastirskega dela na pretek in so sčasoma več misijonskih pokrajin odstopili še drugim redovnim kongregacijam. Leta 1939 so doživeli Malgaški misijoni veliko veselje. Domači duhovščini je bil poverjen samostojen vikariat in njemu na čelo postavljen malgaški škof domačin, katerega je sveti oče sam posvetil za

škofa na praznik Kristusa Kralja istega leta v Rimu. — Slično so misijoni v belgijskem Kongu razveseljivo napredovali. V Mayidi je bilo medtem ustanovljeno novo semenišče za duhovnike domačine, ki obeta krasne sadove za tamkajšnje obširno misijonsko polje. — Zadnji misijon, katerega je velečastiti p. Vladimir Ledóchowski sprejel za svoje misionarje, je bil misijon Zambesi. Ustanovljen leta 1941, je bil izročén v oskrbo sinovom sv. Ignacija portugalske narodnosti. (Podrobnejša poročila o tem misijonu je prinesel »Odmev iz Afrike« v št. 6 in št. 9—10, 1942.)

Še nekaj kratkih črtic iz zadnjih življenjskih dni velikega blagopokojnika. Velečastiti p. Vladimir Ledóchowski, vrhovni predstojnik Družbe Jezusove, je bil sicer vedno rahlega zdravja, a njegov močni duh je premagal vse fizične slabosti. — 10. oktobra 1942 pa je resno zbolel in se 27. oktobra podvrgel težki operaciji. Dasi je telo slabelo vedno bolj, mu je bil duh čil in svež do zadnjega. Čutil je, da ga Gospod kliče. Zaprošil je za svete zakramente za umirajoče, katere je z veliko pobožnostjo prejel v soboto 28. novembra v navzočnosti svojih zbranih duhovnih sinov, katerim je z očetovsko ljubeznijo spregovoril nekaj ginljivih besedi ter jih blagoslovil. Odslej je bila njegova edina skrb, da se sveto pripravi na veliki korak v večnost. Popolnoma se je izročil v najsvetejšo voljo božjo. Zlasti zadnje tedne je trpel velike bolečine, a vse z nedopovedljivo potrpežljivostjo in vdanostjo, veseleč se, da more še kaj trpeti za Jezusa in za rešitev duš. Njegov pobožno vdani pogled je počival sedaj na svetem razpelu, sedaj na podobi ljube Matere božje. Vsak dan je prejel sveto obhajilo, izvzemši dan pred smrtjo, to je v soboto 12. dec., ko zaradi hudega napada tega ni mogel. Nekaj ur pred smrtjo, ko je kriza popustila in je bil velečastiti p. Vladimir Ledóchowski pri popolni zavesti, je prišel ljubi Jezus v sv. obhajilu zadnjikrat k njemu. Tudi tajnik sv. očeta, kardinal Maglione, je eno uro pred smrtjo še enkrat prihitel, da obišče dragega bolnika, kot je storil to zadnje tedne vsak dan; pomudil se je nekaj trenutkov pri njegovem vzglavju in mu podelil sv. papežev blagoslov. Komaj se je veliki cerkveni knez vrnil v Vatikan, je sveti oče sam še enkrat telefonično poslal vrhovnemu predstojniku Družbe Jezusove svoj apostolski blagoslov. Kratko nato je mirno zaspal v Gospodu. Bilo je to v nedeljo 13. decembra 1942 ob 6.43 zvečer. — P. Vladimir Ledóchowski je umrl v osmini Brezmadežne. Kako pomembno! On, skozi vse življenje zvest in vdan otrok Marijin, in kot vrhovni predstojnik Družbe Jezusove tudi prvi predstojnik vseh Marijinih družb. On, plemeniti grofovski sin in svojčas dvorjanič na

bivšem avstrijskem cesarskem dvoru, je ohranil svojo belo lilijo čisto in neomadeževano, zavrzel vso posvetno čast in bogastvo ter si nadel preprosto redovno obleko sv. Ignacija. Blagor ti, zvesti sin Marijin!

K sklepu si v duhu pobožno predstavimo še snidenje teh dveh apostolskih duš v nebesih: sestre Marije Terezije in brata Vladimira. Dragi misijonski prijatelji, tudi mi jih ne ločimo, ampak združeno jima poklonimo naše spoštovanje in našo hvaležnost. S polnim zaupanjem, da njuna priprošnja sedaj pri Bogu veliko premore, ju prosimo, da izprosita od presvetega Srca Jezusovega obilnega blagoslova v prosep naše skromne misijonske naprave, ki se z vsemi močmi trudi nadaljevati njihov prelepi započeti apostolat in ki ima vedno pred očmi visoki ideal: »Večjo čast in slavo božjo«, za katerega sta ti dve veliki apostolski duši živeli in delali — brez počitka, brez odmora!

Sveti Jožef, sodobni svetnik

»Vstani, vzemi Dete in njegovo mater in beži v Egipt!« In Jožef, pravični mož, poln strahu božjega in pol zaupanja v božjo Previdnost, se je brez ugovora vdal v voljo božjo. Sv. Alfonz pravi, da je beseda »Tvoja volja naj se zgodi« ustvarila svetnike in jih še ustvarja.

In prav zato, ker je sv. Jožef vedel, da se ima v vsem ravnati po božji volji, je bil tudi ponižen in se je znal prilagoditi tudi najtežavnejšim razmeram. In čeprav so bili ljudje, ki jih je srečaval po Egiptu, v Afriki, še tako različni po plemenu, značaju in temperamentu, on je lahko izhajal z njimi, ker ponižnemu je vse lahko. Ponižni ne išče sebe, ampak Boga, pa tudi bližnjega ljubi le zavoljo Boga. To je res sodobna pobožnost.

Zato je pa sv. Jožef tako mogočen priprošnjik pri Bogu, kar je skusila tudi Velika sv. Terezija, ki piše: »Ne morem se spomniti, da bi bila kdaj sv. Jožefa klicala v kaki zadevi na

Sveti Jožef, prosí za nas!

pomoč, pa da bi pomoči ne bila prejela.« In še dandanes jih je mnogo, ki imajo otroško zaupanje do sv. Jožefa, rednika Jezusovega in ženina prečiste Device Marije. Ti vsi so že skušili, kako on pomaga v vseh dušnih in telesnih potrebah. Tudi nam je to povod, da vedno bolj zaupno molimo k sv. Jožefu. Pa ne samo v naših osebnih težavah, ampak tudi v velikih potrebah sv. Cerkve, zlasti za to, da bi kmalu vsa Afrika spoznala sv. vero Kristusovo. Uklepajmo v svoje vsakdanje molitve tudi prošnjo za ljube zamorce, rekoč: »Sveti Jožef, rednik Jezusa Kristusa in čisti ženin Device Marije, prosí za nas in za vse, ki bodo danes (nocoj) umrli, zlasti za velike grešnike in za tiste otroke, ki še niso krščeni.«

Tomaž F.

Sveti Jožef nam je izprosil dežja

Poroča misijonar iz Palotaka, vikariat Bahr-el-Djebel, Afrika.

Ravnokar smo dokončali devetdnevnicu v čast sv. Jožefu, da bi nam izprosil dežja. Vsi tukajšnji čarovniki so prerokovali, da to leto ne bo nobenega dežja več, preprosti zamorci, še pogani, pa so jim verjeli. In res so cele gruče ljudi šle v gore, ker so upali, da bodo tako ušli smrti.

V misijonu pa smo medtem opravili pobožnost, da bi izprosili iz nebes potrebne dežja. Med pridigo, kjer sem proslavljal sv. Jožefa in preblaženo Devico, je bilo ganjenih

mного poganov, ki so potem želeli z menoj govoriti in s kristjani skupno moliti.

»Tvoj Bog,« so rekli, »je močnejši ko naši poganski bogovi. In tvoja beseda je odvažnejša ko naših čarovnikov. Tudi mi bomo z vami molili in bomo prosili velikega Jožefa, da nam pošlje dežja.«

Slo je torej za čast sv. Jožefa. Jaz sem bil prepričan, da bo pomagal. Rekel sem ljudem: »Le poslušajte me, ako danes ne bo deževalo, bo pa gotovo jutri. Pa še dolgo bo deževalo, sam sv. Jožef bo poskrbel za to. Na to se lahko zanesete.«

Naslednji dan je bila Velika noč in sem imel cerkveno opravilo daleč tam zunaj na neki misijonski postaji. Stari pogani, ki so včeraj mojo pridigo slišali, so se zopet zbrali v misijonu k sv. maši. Rekli so: »Ne bomo poprej odnehali, da nas Jožef usliši.«

Med pridigo je prišlo do nemira, ker je nek pogan vstal in izjavil, da je vsa naša molitev zanič, zato ker je veliki vremenar Abusi ujaljen in je vse oblake skril. Drugi pa so ugovarjali, da je sv. Jožef močnejši in da bo še danes poslal dežja.

In res: začelo je deževati, pa ne le tisti dan, ampak vse naslednje dni. Danes je deveti dan, odkar dežuje in še ne kaže, da bo nehalo. Stari pogani so vsi srečni in so poslali nekaj mož v misijon, da se sv. Jožefu zahvalijo.

Jaz pa mislim, da je poleg sv. Jožefa tudi božja služabnica Marija Terezija Ledóchowska vložila svojo prošnjo pri Bogu; ker se prav gotovo zanima za naš misijon, ki je posvečen Naši ljubi Gospé dobrega sveta. Zdaj je ljudstvo še bolj vneto, mlado in staro se hoče izpreobrniti k sv. veri. Upajmo, da bo dobra volja stanovitna in da bodo sadovi tako plodoviti, kot je bil ta dež.

V največji bedi

P. Schut, ki je v Kwapa ustanovil novo misijonsko postajo, nam to stvar sledeče in zelo zajemljivo popisuje:

Tisti teden pred Božičem sem odšel s svoje dotedanje postojanke z namenom, da 100 milj od Torome ustanovim novo misijonsko postajo. Tamošnje ljudstvo pripada istemu rodu Tezo, kot to, kjer sem sedaj bival. Nedavno so bili trije novomašniki domačini posvečeni; od teh so mi dodelili enega, tudi iz rodu Tezo, da bo na novi postojanki moj pomočnik.

Iz izkušnje vem, kaj se pravi ustanovljati nov misijon. Misijonarja čaka trdo delo in več let bede in pomanjkanja. Kwapa je popolna puščava. Pa bo treba tu ne le sebe pre-

Uboge zamorske sirote, ki so našle v misijonu svoj dom.

živiti, ampak postaviti še cerkev, stanovanjsko hišo in šolo. Vse, kar sem imel, je bilo: nekaj obleke, nekaj knjig, nekaj mašne posode in en stol. Nek sosedni misijonar mi je ponudil še nekaj oprave, kuhinjske posode in posteljo. Imam pa tudi svoje staro in nekoliko polomljeno motorno kolo za previdevanje bolnikov. To je pa tudi vse, kar imam. Zanašam se na to, da mi bodo kristjani in katehumeni, ki v bližini bivajo, napravili nekaj dela zastonj.

Bodočnost se mi torej ne kaže v rožnati luči; pa nič ne dé, saj misijonarja Bog ne zapusti in mu po dobrotnikih, ki so res pravi sodelavci v božjem kraljestvu, na razne načine pomaga.

Rod Tezo so deloma že oblikovali misijonarji iz Nysngole. Zato se ne čudite, da sem jih tisti teden pred Božičem 1500 spovedal. Vseh ljudi je kakih 30.000. Upam, da bomo mnogo teh privedli v krščanstvo.

Kdor ubogim daruje, Bogu posojuje.

Ko sodiš druge, največkrat obsodiš — sebe!

V življenju mnogo pridobiš, ako se marsičemu — odpoveš!

(Slomšek.)

Važne ustanove

Iz apostolskega vikariata Fernando-Poo.

V mislih imamo zlasti bolnišnice, potem sestre domačinke, rešitev žene sužnosti mnogoženstva in posvetitev duhovnikov domačinov. — Vse te zadeve priporoča škof Fernandez Galilea misijonskim prijateljem v podporo.

Dolžnost čutim, da se Vaši Klaverjevi družbi iskreno zahvalim za vse darove, ki ste nam jih v tem letu poslali. Dobri Bog naj Vam vse to stotero poplača, kot to le on zna, ki svojih zvestih služabnikov pozabil ne bo. Prav zaradi podpor naših dobrotnikov smo mogli nam izročnim dušam mnogo dobrega storiti. Tako smo po Vaši podpori mogli to leto ustanoviti eno najvažnejših pomožnih ustanov: bolnišnico za revne. V maju smo jo odprli v misijonu sv. Frančiška Ksaverija v Nkuefulanu. Od tedaj se je zateklo vanjo 9602 bolnikov iz vseh stanov, in so dobili tu polajšanje v svojih bolečinah in tegobah. Naše sestre prav lepo vodijo bolnišnico. Od teh sta dve beli misijonarki in tri zamorske sestre.

Obenem smo ustanovili zvezo velike važnosti in s katere pomočjo bomo poizkušali prepričati mnogoženstvo med zamorci pogani. Po sosednih vikariatih so take zveze že bile in so se prav dobro obnesle. Vsaka žena, ki hoče ubežati iz te dušne sužnosti, se obrne na to zvezo, ki ji pomaga do prostosti. In ko je rešena, ostane v misijonu toliko časa, da se ji nudi prilika, se s kristjanom veljavno poročiti. Vsaj štiri mesece se v samoti in molitvi pripravlja na svoj novi stan. Tako se nam je posrečilo dozdej kakih 30 takih žena krščansko poročiti in jih za vedno iztrgati iz poganske sužnosti.

Zelimo, da bi se ta zveza razširila tudi v druge misijone, kjer so je prav tako potrebni kot v Nkuefulanu. S tem bi mnogo pripomogli k večji časti božji. Za to bi pa potreboval še več misijonarjev in denarne podpore. Zanašamo se na Vas in pa na naša semenišča. Zdaj imamo že tri diakone, ki komaj čakajo velikonočnih praznikov, ko bodo posvečeni v mašnike.

Prosim, podpirajte nas še naprej.

Misijonski molitveni namen

blagoslovljen po sv. očetu

Za mesec marec: **Katoliški mladei med pogani.**

Za mesec april: **Pokristjanjenje poganskih mladeničev po katoliških vrstnikih v misijonih.**

Veselje zamorskih kristjanov, ko je dospel kip lurške Matere božje.

Čarovnik iz Wataile

Piše misijonarka Dragocene krvi, misijon Bura, Vzh. Afrika.

Mwakoï je bil čarovnik, da mu ga ni bilo para. K njemu so se zatekali, kadar je leopard ugrabil kožo in čarovnik je vedel povedati, kdo je leoparda začaral k temu dejanju, ter je moral potem osumljenec plačati ceno kože v dvojnem ali celo v trojnem. K njemu so šli, ako je kdo zbolel. V tem primeru je Mwakoï dal zaklati petelina — pa ne svojega! — in ga skupno z bolnikom pojedel. Potem je ukazal, da se mora na gomilah prednikov zaklati ovca. Naposled si je izgovoril bogato nagrado, na primer: novo odejo. Šele potem je povedal ime zdravilne rastline, ki bo gotovo pomagala.

Čudno pa, da je Mwakoï dovolil svojim otrokom, da smejo biti kristjani. Celó on sam je nekaj časa hodil k verskemu pouku, dokler ni misijonar odločno izjavil, da vera in čarovištvó ne gresta skupaj. Potem je Mwakoï začel sovražiti misijon in patre. Njegov najstarejši sin, ki je bil že kristjan, je očetu v obraz povedal, da hudobno dela in da ga bo naznanil pri predstojniku samostana, kako se želi maščevati. Tedaj pa je Mwakoï ubil svojega lastnega sina. Ko je sin umiral, je še

zatrjeval očetu, da mu odpušča in ga je prosil, naj opusti željo po maščevanju, ker s tem Boga zelo žali. Toda Mwakoi je ostal, kakor je bil. Nekoč ga je celo sodišče povabilo na zaslišanje in ga nekaj dni pridržalo v zaporu. Ko je bil zopet prost, se je iznova oprijel svoje čarovniške obrti.

Pred tremi leti pa je nenadoma zbolel. Tedaj sem priporočila njegovi hčeri, ki je bila kristjanka, naj skuša očeta izpreobrniti k pravi sveti veri. Rekla je, da ni upati na kak uspeh. Mwakoi je pozneje zopet ozdravel in imela sem včasih priliko z njim govoriti. Govorila sem mu o krstu in o sv. veri, toda on je vedno napeljeval pogovor na drugo. Marca letos sem se pa zelo začudila, ko je prišla njegova žena in povedala, da je Mwakoi hudo zbolel in da me želi videti. Mislila sem, da mu je le za zdravila, žena pa je rekla, da ne ve, kaj hoče od mene, da je le naročil, naj gotovo pridem.

Drugi dan sem že stopala po hribu proti koči, kjer je stanoval čarovnik. Kdor me je srečal, me je vprašal, kam grem? In ko sem rekla, da k čarovniku, se je vsakdo silno čudil, nekateri so se celo smejali, češ, pri njem bo vsak trud zaman, Mala Hubertina, čarovnikova hčerka, ki me je spremljala, je bila užaljena in je rekla: »Ali mar niso vsi ljudje za nebesa ustvarjeni? In ali se mojemu očetu ne sme pomagati, da bi prišel v nebesa?« — Ljudje so odgovarjali: »Pač, pač le poskusita!«

Midve sva šli dalje in prišli v hudi vročini do čarovnikove kočice. Vstopiva. V kotu je na slamnjači ležal bolnik, zavit v stare cunje. To je torej bil tisti bogati in tako grozni čarovnik Mwakoi?!

Ko sem ga po običaju pozdravila, sem rekla njegovi ženi: »Zakuri in skuhaj za bolnika čaj.« Sama sem vzela oranžo, jo olupila in podajala bolniku kos za kosom. Ta moja skrb in briga mu je bila zelo všeč. Potem sem ga vprašala, kaj želi in kako mu je?

»Slabo,« je odgovoril. »Boln sem.«

»Ali si že rabil kaj zdravil?«

»Sem, a mi nič ne pomagajo,« je tožil.

»Vidiš: ako ljubi Bog ne pomaga, tudi zdravila ne premorejo.«

Mwakoi je prikimal in rekel čez malo časa:

»Daj mi kaj zdravil in moli zame!«

Ustregla sem njegovi želji. Mwakoi je molil za menoj, kakor je pač vedel in znal. Spomnila sem ga na to, da je že včasih hodil k verskemu pouku, in sem ga vprašala, če mu je še kaj v spominu ostalo.

Pridno pomagajo sestri.

»Da,« je rekel in je z roko napravil križ.

Medtem je bil čaj pripravljen in ga je z užitkom pil, tako da se mu je lice razjasnilo.

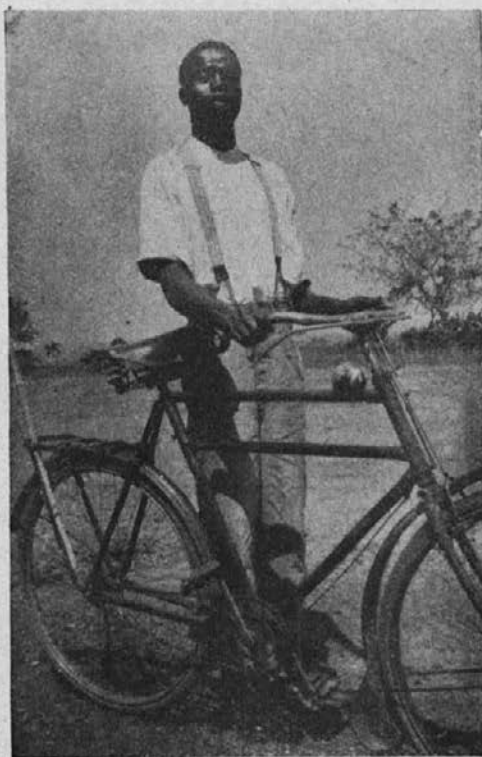
»Sestra,« je rekel nato, »poklical sem te, ker si mi nekoč rekla, da moram Boga prositi, da bom prišel v nebesa. Zdaj mi pa povej, kako se to stori. Glej, jaz sem že star in pa... in pa... dve ženi imam.«

»Vem to, dragi moj Mwakoi, in tudi ti veš, da to ne sme biti. Ko je treba umreti, moraš zapustiti vse in tudi žene ne moreš vzeti s seboj. Zato že zdaj zapusti drugo ženo, daj ji obleke in toliko denarja, da bo mogla sama živeti ali pa se veljavno poročiti. Tako boste naposled vsi trije lahko prišli v nebesa, saj na svetu ste že dolgo.«

»Prav. Tako bom storil!«

Zdaj je bila pot prosta. Jaz sem hitro poučila moža o najbolj potrebnem, Mwakoi pa je želel biti takoj krščen. Ker neposredne nevarnosti ni bilo, sem odložila krst za pozneje. Ko sem odhajala, me je vprašal, kaj naj ponoči moli, ko ne bo mogel spati. Jaz sem ga naučila kratko molitvico, ki jo je potem vedno ponavljal.

Po dveh dneh se je bolezen zelo poslabšala in jaz sem zaprosila patra predstojnika, naj moža krsti. Tako je iz čarovnika postal kristjan z imenom Mihael. Po šestih dneh trpljenja in molitve je umrl in se preselil v boljšo večnost. Naj bi bil pri Bogu priprošnjik svojim rojakom, ki je nanje njegova smrt napravila globok vtis.

Teodozij, pridni misijonski sluga.

Skrajna potreba

Piše p. Marsigli O. S. M. iz misijona Bremersdorp, Južna Afrika.

Zdaj so se dolgovi zaradi vedno novih potreb v misijonu še povečali. Zlasti drugoverci mi napravljajo mnogo težav. Moral sem nastaviti še enega učitelja, ker bi me sicer drugoverci prehiteli. Ze samo to me je stalo mnogo. Zdaj smo zaenkrat rešeni; zato pa so dolgovi narasli tako, da jih vikariat sam nikakor ne more poravnati.

Na koga naj se obrnem v teh žalostnih časih? Vaša Družba sv. Petra Klaverja nam je že mnogokrat v stiski prišla na pomoč; zato se tudi v tem primeru zanašam na njeno naklonjenost. Kako Vam bom hvaležen!

Vaški otroci.

Piše s. Marija Elekta, misijon Kraljice miru, vikariat Buea, Afrika.

Nič ni na svetu, kar bi človekovo srce tako ganilo, ko pogled na nedolžnega otroka. Ves je še majhen in nebogljén, vendar ima dušo, ki je po božji podobi ustvarjena. V družini, v kateri se je rodil, je tak otrok vir veselja. Kaj je materi dražje na svetu ko njen otrok? Ničesar mu ne sme manjkati. Po bolnišnicah in sirotišnicah v civiliziranih deželah je vse urejeno, da služi malim otrokom v olajšanju bede; za njih udobje je vse lepo preskrbljeno.

Kako pa je z našimi vaškimi otroci tu v Afriki? Niti za zdravje, niti za udobje jim ni preskrbljeno. Tak zamorček pride na svet včasih kar pod milim nebom, včasih v majhni, tesni koči sredi bolezenskih kali. Zato pa večina teh otrok mladih pomrje. Misijonarke frančiškanke ponajveč zanje skrbe, da umrljivost ni tako velika. Najtežje je s sirotami, ki nimajo več mater. Ako prava mati umrje in je otrok še majhen, je to njegova smrt.

Prinesli so nam nekoč dečka, starega nekaj mesecev. Ko je njegova mati umrla, so se zbrali možje iz rodu Bakesi k posvetovanju in so po dolgem prerekanju sklenili, da otroka živega pokopljejo poleg mrtve matere, ker se nihče ni hotel zavzeti za otroka. Ali je mogoče misliti kaj strahotnejšega? Ljubi otročiček, komaj nekaj mesecev star, ki se je komaj začel veseliti življenja in ki bolečine že čuti — pa naj bo živ pokopan? Grozno, a resnično! Naposled se je med temi divjimi pogani le našel eden, ki se je spomnil belih misijonskih sester in nasvetoval, naj se jim otrok izroči. Res so ga sestre vzele. Zdaj je že dve leti pri nas in je prav zdrav in krepak deček.

Od raznih strani in iz različnih plemen donajajo otroke k nam. Toda danes smo v takem položaju, da moramo večkrat otroke odklanjati, ker nimamo sredstev za vzdrževanje. Mleko smo vedno težko dobivali; zdaj pa zaradi vojnih razmer dobrega mleka tudi za drag denar ni mogoče dobiti.

Naš božji Odrešenik je rekel: »Kar koli boste Očeta prosili v mojem imenu, vam bo dal.« Prosim vas iz ljubezni do malega Jezuščka: pomagajte nam, da rešimo otrokom duše in tudi telesno življenje. Koliko otrok pomrje po vaseh, ker nimajo prave postrežbe. Jezus pa je rekel: »Kar koli ste storili komu mojih najmlajših bratov, ste meni storili.« On vam bo dobrotno in obilno vse poplačal.

Božja sveta volja.

Piše misijonar v Bagamoyo, Afrika.

Metod je bil eden izmed naših najbolj vnetih kristjanov, ki pa je bil že dolgo časa hudo bolan; razjedale so ga gobe. Bil je mož žive vere, kot je živo gorela sveča pri njegovem krstu. In ta sveča od tedaj ni ugasnila.

Odločeno mu je bilo mnogo trpljenja na tem svetu. Najprej mu je umrla ljubljena žena, potem je prišla gobavost, ki jo je sprejel kot križ, ki mu ga Bog pošilja. In naposled ta osamljenost, ki je bil nanjo obsojen... Toda vse to ga ni strlo.

Njegovi obiskovalci so bili le sin Sebastijan, potem stara njegova mati in pater misijonar. Prav v spodbudo mi je bil njegov pogum in njegova močatost v prenašanju težav. Mislil sem si: Naš Metod je kakor nekoč trpin Job. Nič ne toži. Vedno isti odgovor: „Božja sveta volja!“

Obiskal sem ga, kadar mi je bilo priložno, ker sem upal mnogo doseči za svoj misijon Kidodi po njegovih molitvah in žrtvah. V njegovi koči je bilo vse silno ubožno. Hrane je dobival le za silo. Razpadajoče telo mu je pokrivala borna obleka.

Do misijona je imel eno uro hoda; strma je bila steza po gorskem pobočju. Kako sem se začudil, ko sem nekega dne zagledal Metoda, da počasi leze proti misijonu. Hitro sem mu šel naproti. Ob 6 zjutraj je šel od doma in je ob 11 s težavo prilezel do misijona Bidunda. Njegova prva beseda je bila: »Hvaljen Jezus! Pater, jaz bi bil rad pri spovedi in sv. obhajilu; sem še tešč.« — Videl sem kako je bil izmučen. Noge so mu bile okrvavljene. Pa je vendar dolgo molil pred sv. obhajilom in potem. Bog sam ve, kaj je ubogi Metod v tistih trenutkih mislil v svoji duši. Res: večje vere v Afriki dotlej še nisem videl.

Ko je prišel iz cerkve, sem ga poklical v hišo in mu ponudil oranž, banan in kos kruha. Mogel pa je le malo zaužiti, zato sem ukazal nekemu dečku, naj mu nese na dom. Tega je bil zelo vesel; le to mu je bilo žal, da ne more misijona podpirati s kakšnimi darili in tako sodelovati pri širjenju sv. vere.

Pripravil sem mu zdravil, mu obvezal rane in potem sva se nekoliko pogovarjala. Tudi naša domača mačica je bila poleg. Metod me je prosil, naj mu jo podarim, češ da mu ponoči podgane hočejo gristi ude.

Metodu sem mačko podaril, ker gobavec se res težko ubrani podgan. Ves zadovoljen se je zopet odpravil proti domu.

Kratka misijonska poročila

Pomagajte nam tudi z molitvijo. Prav iz srca se Vam zahvaljujem za vse. Ljubi Bog naj Vam tudi v bodoče da možnost, da rešite naš vikariat pred finančnim polomom; ker kmalu bi mu sledil tudi duhovni polom. Smo v velikih denarnih stiskah. Nimam več najpotrebnejših sredstev za preživljanje naših misijonarjev. Pomagajte nam tudi z molitvijo, da naši zamorci zaradi sedanjih dogodkov ne bodo dušno trpeli. Mi vsak dan molimo za Klaverjevo družbo in njene dobrotnike. Ljubi Bog naj Vam stotero povrne, kar storite za širjenje njegovega kraljestva.

Škof Roy, ap. vikar v Bangweolo.

Kakor ptice pod nebom in lilije na polju. Patrom na raznih misijonskih postajah sem naročil, da naj do januarja prihodnjega leta povsod vzdrže pouk na šolah. Potem pa bomo popolnoma prepuščeni Previdnosti božji kakor ptice pod nebom in lilije na polju. Sveti Frančišek Asiški bi v tem videl povoda zadosti, da bi zložil zahvalno pesem Bogu in prav bi imel.

P. Tessier, C. S. Sp.,
Vzh. Afrika.

Našega škofa domačina smo zelo slovesno sprejeli. Še nikdar, odkar je stekla železnica skozi Ugando, ni bilo zbranega toliko ljudstva na kolodvoru v Kampali. Ljudje, rojaki, od samega veselja niso vedeli, kako naj ga čimbolj slovesno sprejmejo ob prihodu v njegov domači kraj. Ko je šel, so mu obleko pokladali pred noge.

M. M. Kevin, frančiškanka,
Nkokonjeva, Uganda.

Mali avto za misijonskega škofa. Ko sem pred nekaj leti prišel v te kraje, sem našel tu že lepo cve-toče misijone. Danes se prizadevam, da pridobim hribovce. Za to pa je treba mnogo sodelavcev in mnogo obiskov pri zunanjih po-

stajah. Vaša družba nam je prišla na pomoč, zlasti kar se tiče katehistov. Nekaterim misijonarjem je preskrbela celo letala. A vedno še česa manjka. Moj avto je prav te dni imel hudo preizkušnjo: 3000 kilometrov po strašnih potih! Vedno sem na potu in ob vsakem vremenu. Na zadnjem potovanju sem prebil en mesec in sem se vozil večinoma po močvirnih krajih. Tudi brez življenjskih nevarnosti ni šlo.

Škof Biéchy, apost. vikar
v Brazzaville.

Ljubi misijonski prijatelji, ali bi hoteli darovati kako malenkost, da bi preskrbeli misijonskemu škofu avto za njegova misijonska potovanja? Vsak dar, velik ali majhen, hvaležno sprejme:

Družba sv. Petra Klaverja.

Z največjimi zaprekami se ima boriti naša mala apostolska prefektura. Imamo samo še pet misijonarjev. Od teh sta dva bolna, eden pa že star. Ljudi je 300.000, od teh samo 12.000 katoličanov in 1300 katehumenov; drugi so pogani. Od 15 sestrá domačink jih 10 dela v vikariatu Dakar, obzemem 5 ali 6 bratov domačinov. Zdaj imamo 2 zamorska duhovnika, 18 malih semeniščnikov, dva bogoslovca in 117 katehistov.

Škof Faye C. S. Sp., apost. prefekt,
Senegal.

Velika skrb. Morebiti bi se našlo nekaj dobrotnikov, ki bi pomagali, da postavimo hišo za sestre in bolnišnico. Vedno molim k blagopokojni grofici Ledóchowski, da bi mi v tej zelo važni zadevi naklonila dobrotnikov; ker brez izdatne podpore ne morem z zidanjem začeti. Kako hvaležen bom Bogu, kadar mi bo šla z ramen skrb za sestrsko hišo in bolnišnico.

P. A. Biller, O. S. B.,
Kifanya, Afrika.

Deli dobrote še dalje

Prisrčno se zahvaljujemo služabnici božji Mariji Tereziji Ledóchowski za uslišane prošnje v težki bolezni. Uslišani smo bili v dveh primerih. V zahvalo pošiljamo botrinski dar zamorski deklici, ki naj se krsti na ime Vida Marija. Služabnici božji se še nadalje priporočamo.

Družina A. K., S.

Pošiljam 100 lir kot obljubljen misijonski dar v zahvalo za uslišano prošnjo, katero smo prejeli od presv. Srca Jezusovega na priprošnjo služabnice božje Marije Terezije Ledóchowske. Še nadalje priporočamo dragega sina njenemu varstvu.

M. M., R.

Prisrčna hvala služabnici božji Mariji Tereziji.

Ž. F. v L,

Moja hčerka bi se morala podvreči operaciji. Zatekla sem se k služabnici božji Mariji Tereziji za pomoč in sem obljubila dar za odkup zamorčka, ako se operacija dobro posreči in moja hčerka zopet ozdravi. Prošnja je bila uslišana. Zdravnik sam se je čudil, da se je rana tako lepo in hitro zacelila. Izpolnujem svojo obljubo in se služabnici božji iskreno zahvaljujem.

I. H. v F.

Prisrčna zahvala služabnici božji Mariji Tereziji za uslišano prošnjo v neki važni zadevi.

E. R., C.

Na priprošnjo služabnice božje Marije Terezije sem bila s svojo prijateljico uslišana v neki nujni zadevi. Tisočera zahvala!

N. N.

Vsa vesela Vam naznanjam, kako sem bila uslišana. Že nekaj let me je mučil hud kašelj. Poskušala sem vsake vrste sredstva, pa vse ni nič pomagalo. Pa mi je neka prijateljica svetovala, naj se obrnem na služabnico božjo Marijo Terezijo. Takoj se mi je bolezen izboljšala. Danes sem popolnoma zdrava! Bogu bodi hvala in priprošnji njegove služabnice Marije Terezije Ledóchowske.

P. B., V.

Po priprošnji božje služabnice Marije Terezije Ledóchowske sem prejela v neki zadevi veliko pomoč.

K. A.

Moj svak je bil že več let živčno potr. To stanje je bilo po več mesecev zelo hudo. Vse je bilo zastoj: sanatorij, potovanje, najboljši zdravniki. Bali smo se, da si bo kaj naredil. Obrnila sem se na Marijo Terezijo Ledóchowsko in obljubila prispevek za krst zamorčka. V kratkem času se je stanje zboljšalo. Dve leti že ni bilo več nobenega napada. Moj svak se počuti bolje ko kdaj poprej. Obljubila sem, da to objavim zato, da se bodo tudi drugi bolniki zatekali k služabnici božji Mariji Tereziji, kadar ne bo človeške pomoči več.

C. E., G.

Pripomba uredništva: **Devetdnevnic**o za povečanje služabnice božje Marije Terezije, na prvi strani njena slika, na željo rade volje pošlje Družba sv. Petra Klaverja.

POPOLNI ODPUSTKI

za člane Družbe sv. Petra Klaverja pod navadnimi pogoji:

dne 3. aprila, sv. Benedikt Filadelfo, imenovan »zamorec«;

dne 26. aprila, Marija Mati dobrega sveta;

dne 29. aprila, sv. Peter muč., ustanovni dan Klaverjeve družbe.

Ponatis člankov iz »Odmeva iz Afrike« ni dovoljen, ponatis misijonskih pisem in poročil le z natančno navedbo vira. — Predstavnik in lastnik lista: Družba sv. Petra Klaverja v Ljubljani. — Odgovorni urednik: Jože Košiček v Ljubljani. — Tiska Ljudska tiskarna v Ljubljani (J. Kramarič).

MATI DOBREGA SVETA

*Mati božja dobrega sveta,
prosi za nas!*

(P r a z n i k 26. a p r i l a)

ČASTIMO MARIJO MATER DOBREGA SVETA

Pokojni duhovnik Andrej Bacci, eden najbolj gorečih častilcev Matere dobrega sveta, zatrjuje:

»Videl sem, kako se je s češčenjem Matere božje dobrega sveta vrnil zopet mir v družine; kako se je mladina ohranila na pravem potu čista in nepokvarjena in skrbela za zveličanje svoje duše. Videl sem, kako so mladi ljudje zapustili grešna pota, katera so hodili že leta in leta. Videl sem, kako so osebe, ki so stale že ob robu večnega propada, naenkrat zapustile grešne navade, se spreobrnilo s pomočjo ljube Matere božje dobrega sveta in začele živeti pošteno krščansko življenje.

Videl sem, kako so osebe, ki so goreče častile ljubo Mater božjo dobrega sveta, po dolgih letih in v hudih boleznih zadobile zopet zdravje; kako so izgubljene listine in dragocene predmete na izreden način zopet našle. Drugi so pod varstvom ljube Matere dobrega sveta zagotovili svojim sinovom in hčeram srečno družinsko bodočnost. Končno sem z začudenjem opazil, kako je večina oseb, ki so častile podobo Matere božje dobrega sveta, s krščansko modrostjo skrbela za večno zveličanje svoje duše in za mir vesti. Nekateri, ki so imeli velik strah pred smrtjo, so se ob pogledu na to nebeško milo sliko naenkrat pomirili in vdali v sveto voljo božjo.

Pripomba uredništva: Sveti oče Pij X. je v pismu z dne 10. junija 1904 dal Mater božjo dobrega sveta za posebno nebeško patrono Družbi sv. Petra Klaverja.

Komur je mogoče, naj blagovoli kaj malega prispevati za

Marije Terezije sklad

S tem pomaga pri najnujnejših zadevah naše misijonske naprave. Presveto Srce Jezusovo in služabnica božja Marija Terezija naj vsak najmanjši darček bogato povrne! — Prispevke v ta namen hvaležno sprejema Družba sv. Petra Klaverja.

Toplo priporočamo

Za častilce Marije Matere dobrega sveta:

Podobice Marije Matere dobrega sveta, en izvod	—15
Litanije Marije Matere dobrega sveta, en izvod	—20
Podoba Marije Matere dobrega sveta (18 × 29 cm)	8.—
Podoba Marije Matere dobrega sveta (39 × 50 cm)	30.—

(Poštnina posebej.)

Igre:

Jezus, radost malih. Za prvoobhajance	3.—
Tam daleč za morjem. Za dečke	2.40
Misijonar. Moške vloge	2.40
Klic božji. Ženske vloge	2.40
Lakota v črni deželi. Ženske vloge	2.—
Afindra, zamorska deklica. Ženske vloge	2.40
Iz volka jagnje. Moške vloge	1.60
Naredimo zamorčka. Ljubka igra	—80

Povesti:

Peter, mali misijonar	2.—
Francek zbiratelj	1.20
Povest o znameniti Marički	—80
Maričina grlica	—80
Škapulir sužnja	—80

Naslov naročbe glejte na drugi strani ovitka